

KRETUONO 1-OS GYVENVIETĖS VIDURINIO NEOLITO KAPAI

(Švenčionių raj., Reškutėnų apyl., Reškutėnų k.)

ARCHEOLOGINIAI TYRIMAI

A. GIRININKAS

Iki 1980 m. Lietuvoje teturėjome keletą labai kuklių mezolito, ankstyvojo bei vidurinio neolito kapų radinių. Be to, tai buvo vien fragmentai — atskirios kaukolės ar tik jų dalys. Ankstyvajam mezolitui skiriama kaukolė iš Kirsnos upelio (Kamšai, Kapsuko raj.) (1, p. 36), vėlyvajam mezolitui ar net ankstyvajam neolitu turėtų priklausyti kaukolės skliauto priekinė dalis iš Kebelių, Šilutės raj. (2, p. 39—44). Pirmosios neolito pusės, be abejo, yra ir griaūčiai iš Turlojiškės, Kapsuko raj. (3, p. 170—228). Šią seriją papildė pora vidurinio neolito žmonių žandikaulių iš Šventosios 23-os gyvenvietės (4, p. 148). Tačiau radiniai nieko nesakė apie laidoseną, nedaug žinių davė ir apie antropologinių tipų. Todėl brangintinas kiekvienas naujas šio laikotarpio radinys, nes be jų neįmanoma išspręsti daugelio baltų etnogenezės klausimų. 1980 m. vidurinio neolito antropologinę medžiagą papildė Kretnono 1-os gyvenvietės, esančios to paties vardo ežero rytiniame krante, 1 km į vakarus nuo Reškutėnų, Švenčionių raj., radiniai.

GYVENVIETĖS STRATIGRAFIJA

Kretnono 1-oje gyvenvietėje (1978—1980 m. tyrinėjimai) buvo 2 kultūriniai sluoksniai: viršutinis (A) ir apatinis (B). A sluoksnis — tuo pat po velėna, pilkšvai juosvas, sudurpėjęs, 15—35 cm storio (pav. 1). Jame rasta virvelinės keramikos kultūrai būdingų ovalo skerspjūvio titnaginių bei keturkampio skerspjūvio akmeninių platejančiais ašmenimis ir laivinių kovos kirvių, titnaginių gremžtukų ir grandukų, peilių, trikampių bei karklo lapo pavidalo strėlių ir iečių antgalių, taip pat virveliniu orna-

mentu puoštų taurių, amforų, puodynų. Be to, Lietuvoje pirmą kartą šiame sluoksnyje aptikta šokinės duobelinės keramikos bei jos kultūrai būdingų rombinių strėlių antgalių.

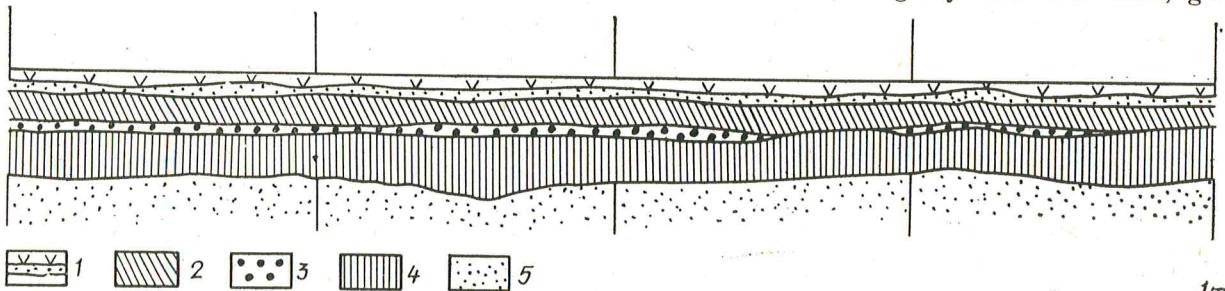
Po A kultūriniu sluoksniu slūgsojo neištisas 2—3 cm storio šviesesnio smėlio tarpsluoksnis beveik be radinių, o po juo — 15—25 cm storio geležingo smėlio sluoksnis — B kultūrinis sluoksnis, kuriame aptikta Narvos kultūrai būdingų radinių: keramikos su daug augalinių priemaišų, kaulinių, raginių, titnaginių kirvių, kaltų, medžioklės ir žvejybos įrankių. Po juo buvo baltas smėlis — ižemis.

B SLUOKSNIO KAPAI

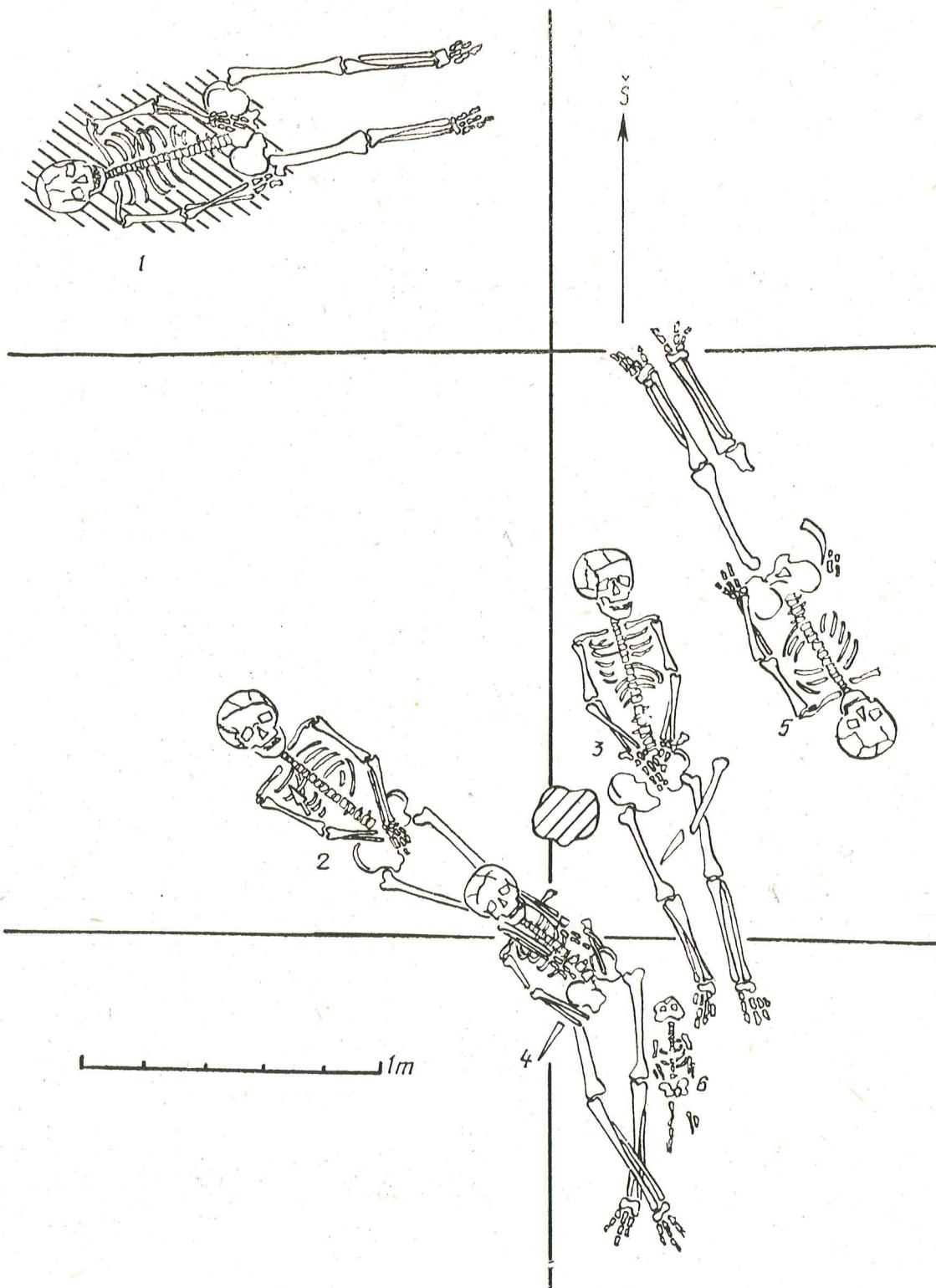
Gyvenvietės III ploto O46, O47, O48, P46, P47 ir P48 kvadratuose 40—45 cm gylyje atkasti 6 griautiniai kapai (pav. 2). Duobių kontūrų viršutiniame kultūriniam sluoksnynje nebuvu žymu. Po A sluoksniu O47 ir O48 kvadratuose pastebėtas šviesesnio smėlio tarpsluoksnis, kurio nebuvu likusiam laidojimo plote. Kapų vietoje radinių nedaug.

Kapas Nr. 1 (O46 kv.) buvo 45 cm gylyje nuo žemės paviršiaus ir 5 cm — nuo B sluoksnio viršaus. Mirusysis gulėjo aukštielninkas, galva į pietvakarius (259°). Kairioji ranka truputį palenkta (plaštakos kaulai ant dubens), o dešinioji ištesta (plaštakos kaulai šalia dubens), kojos ištestos. Po galva buvo 0,4 cm storio tamsios žemės sluoksnelis su smulkių medžio anglių trupinėliais. Dėmė 67 cm ilgio PV—SR kryptimi ir 45 cm pločio ŠV—PR kryptimi (pav. 3). Po dešinuoju dilbiu lygiagrečiai kūnui gulėjo perlūžęs kaulinis durklas (pav. 4 : 3), smailiau pakreiptas į kojas.

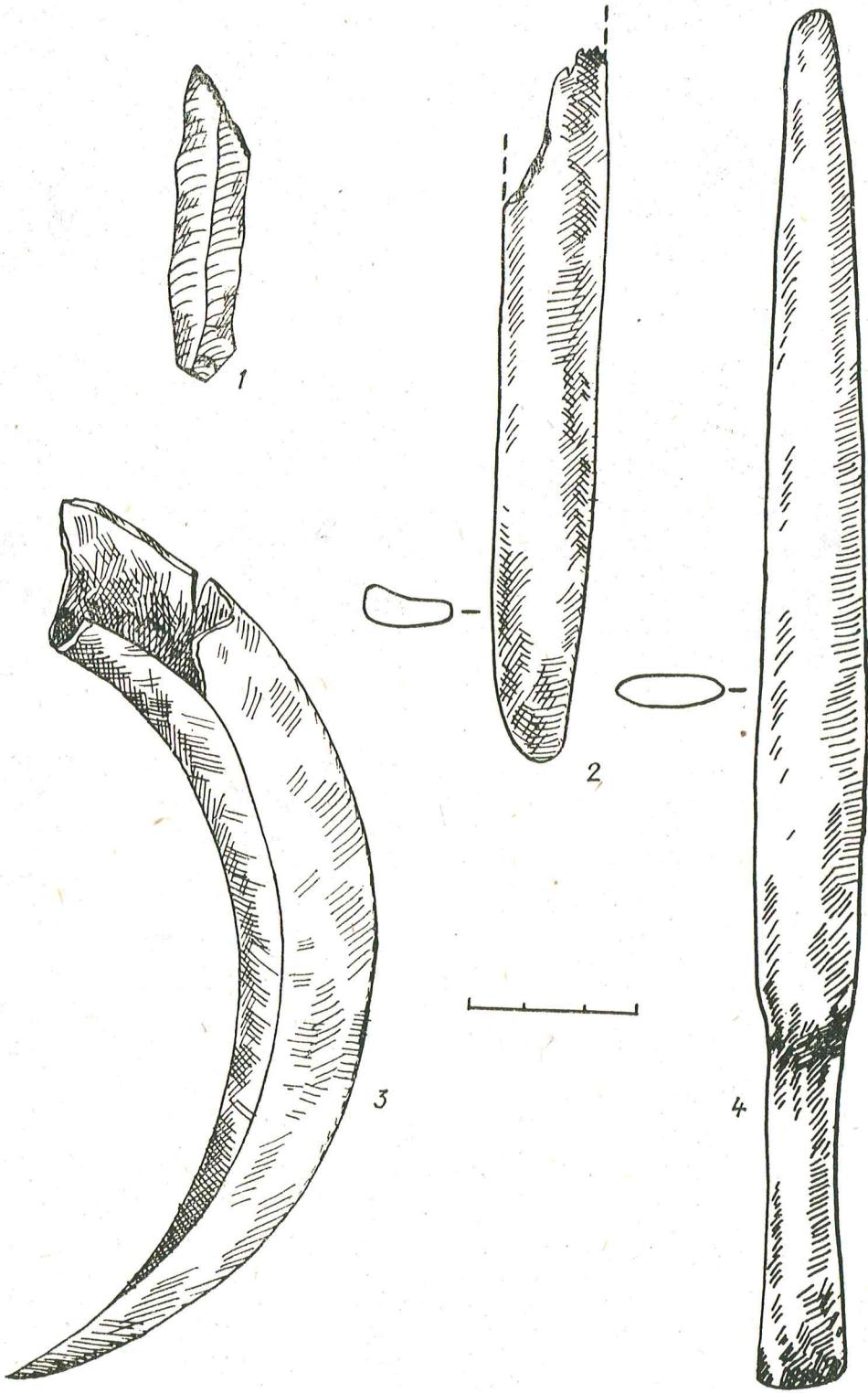
Kapas Nr. 2 (O47 kv.) atkastas 40 cm gylyje nuo žemės paviršiaus ir 3 cm nuo B sluoksnio viršaus. Mirusysis gulėjo aukštielninkas, galva

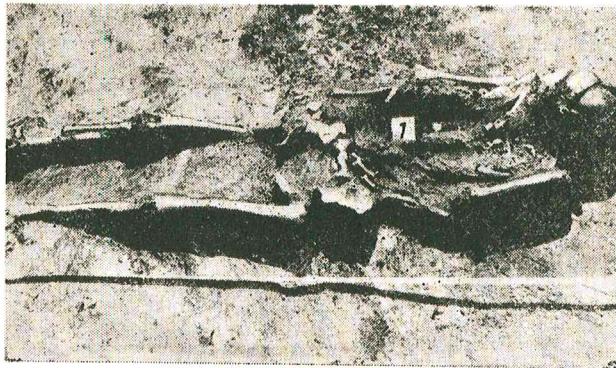
1 pav. Kretnono 1-os gyvenvietės stratigrafija: 1 — velėna, 2 — A kultūrinis sluoksnis, 3 — tarpsluoksnis, 4 — B kultūrinis sluoksnis, 5 — ižemis

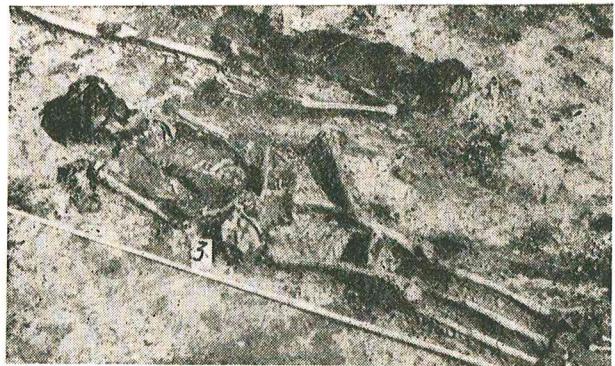
2 pav. Kretuono 1-os gyvenvietės B kultūrinio sluoksnio kapai

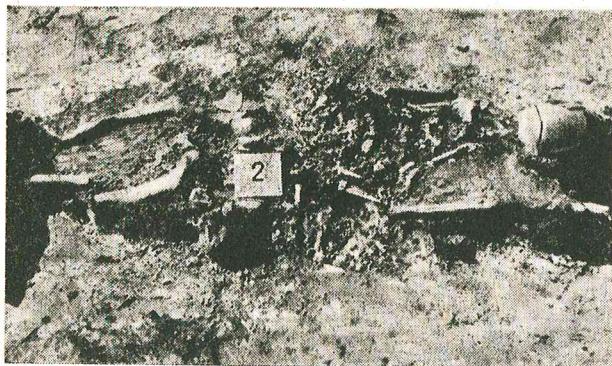
4 pav. Kapų inventorius: 1 — lancetinis antgalis, 2 — kaulinis kaltas, 3 — šerno iltis, 4 — kaulinis durklas

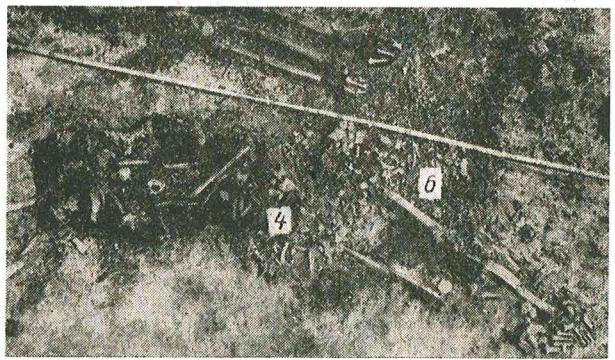
3 pav. K. Nr. 1

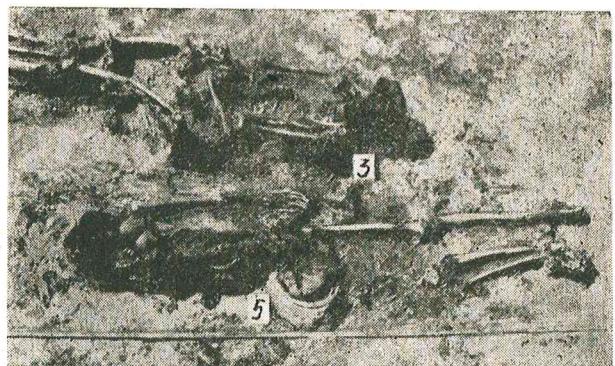
6 pav. K. Nr. 3

5 pav. K. Nr. 2

7 pav. K. Nr. 4 ir 6

8 pav. K. Nr. 3 ir 5

į šiaurės vakarus (311°), rankos sulenkotos (abieju plāstakų kaulai ties juosmeniu), kojos ištiestos. Ant jų padėta mirusiojo Nr. 4 galva. 18 cm į šiaurės rytus nuo mirusiojo Nr. 2 kairiosios kojos pirštų ir mirusiojo Nr. 4 galvos pastebėta 20×24 cm netaisyklinga 0,8 cm studio ochros dėmė (pav. 2). Krūtinės ląstos viduryje tarp šonkaulių aptiktas titnaginis lancetinis antgalis, smaigaliu pakreiptas į galvos pusę (pav. 4 : 1).

Kapas Nr. 3 (P47 ir P48 kv.) buvo įrengtas 43 cm gylyje nuo žemės paviršiaus ir 2 cm nuo B sluoksnio viršaus. Mirusysis paguldytas ant nugaros, galva į šiaurės vakarus (349°) (pav. 6), pusiau sulenkdomis rankomis (plāstakų kaulai ant dubens) ir ištiestomis kojomis. Prie smilkinio aptiktas vienas arklio dantis, prie kaklo — antras.

Kapas Nr. 4 (O47, P47, O48 ir P48 kv. susikirtime) atkastas 41 cm gylyje nuo žemės paviršiaus. Mirusysis gulėjo aukštielninkas, sukryžiuotomis kojomis. Griauciai ties juosmeniu buvo palenkti: galva ir krūtinė — į šiaurės vakarus (311°), dubuo ir kojos — į pietryčius (169°). Galva užėjo ant mirusiojo Nr. 2 blažaudę. Ant dubens ir šalia jo iš kairės aptikta mirusiojo Nr. 6 kaulų (pav. 7), o prie dešiniojo

dubens kaulo ašmenimis į išorę gulėjo kaulinis kaltelis (pav. 4 : 2). Tarp kaulų mėtési arklio danties.

Kapas Nr. 5 (O46 ir O47 kv.) buvo 44 cm gylyje nuo žemės paviršiaus ir 4 cm — nuo B sluoksnio viršaus. Mirusysis gulėjo aukštielninkas, galva į pietryčius (153°), jo dešiniosios rankos kaulai užėjo ant mirusiojo Nr. 3 kojų. Kape Nr. 5 trūko dešiniojo šlaunikaulio (pav. 8). Prie dešiniojo dubenkaulio šaknimi į galvos pusę rasta nusmailinta didžiulė šerno iltis (pav. 4 : 3).

Kapas Nr. 6 prišliafas prie kairiosios kapo Nr. 4 pusės. Dalis kapo Nr. 6 kaulų rasta ant mirusiojo Nr. 4 dubens, dalis — šalia, kairėje pusėje. Mirusysis palaidotas galva į šiaurę. Pavyko surinkti tik kaukolės fragmentų.

KAPŲ INVENTORIUS

Prie mirusiuju aptiktos 4 įkapės* — 3 kaulo dirbiniai ir 1 tiitnago (pav. 4 : 1—4). Be to, kape Nr. 3 rasti 2, o kape Nr. 4 — 1 arklio dantis. Kape Nr. 4 buvo gludintas 12,7 cm ilgio kaltelis iš perskelto vamzdinio kaulo. Kape Nr. 1 aptiktas kaulinis gludintas durklas susiaurinta 6,7 cm ilgio rankena. Visas durklas 24,4 cm ilgio. Kape Nr. 5 gulėjo 16,2 cm ilgio nusmailinta šerno iltis, tikriausiai vartota kaip durklas. Kape Nr. 2 atkastas lancetinis 5,5 cm ilgio iš skeltės pagamintas antgalis retušuota viršune.

Serno ilčių, išilgai perskelty ar sveikų, su išgręžtomis skylutėmis ir be jų, dažnai aptinkama Lietuvos neolito paminkluose: Sarnelėje (5, p. 62, pav. 8 : 2), Kretnono 1B gyvenvietėje, Šventosios 3B ir 23-oje gyvenvietėse (4, p. 105, pav. 84 : 10—12). Jų rasta Rytų Pabaltijo neolito kapuose — Latvijoje (Kreiciuose, 6, pav. 32, lent. V : 7), Estijoje (Tamuoloje, 7, p. 80—100, pav. 4 : 15). Šis paprotys, greičiausiai turėjė magišką prasmę, išliko iki istorinių laikų.

Toks pat kaip kapo Nr. 1 durklas rastas ir Kretnono 1B gyvenvietėje. Panašus susiaurinta rankena aptiktas netoli Ariogalos, Raseinių raj. (8, p. 48, pav. 21 : 10), tačiau jis datuojamas mezolitu. Neolitinėse Lietuvos gyvenvietėse tokį durklą dar nerasta; labai panašus yra iš Latvijos vėlyvojo neolito Einių gyvenvietės (9, lent. 5 : 17). Siaurų ir pailgų kaltelių, tokų kaip iš kapo Nr. 4, pasitaikė Kretnono 1B bei Latvijoje Ąbuoros vėlyvojo neolito gyvenvietėse (10, lent. XXX : 1, 2, 5). Kai kurių kaulo dirbinių, kaip šerno iltis (5, pav. 8 : 2) iš kapo Nr. 5 ir lancetinis antgalis iš kapo Nr. 2, atitinkmenų yra Lietuvos neolito gyvenviečių inventoriuje (11, pav. 6 : 13, 14; 12, pav. 2 : 1—22). Lancetinių antgalių (37 vienetai) aptikta tos pačios Kretnono 1B gyvenvietės kultūriname sluoksnyje, o neolitinės Nemuno kultūros gyvenvietėse jų itin gausu (12, žem. 4 : 2).

Palyginamoji archeologinė vidurinio neolito pabaigos medžiaga rodo, kad Kretnono 1B gyvenvietėje aptiktų kapų inventorius būdingas ir Narvos, ir Nemuno kultūrų gyventojams. Iki šiol išsamiau netyrinėtas šių kultūrų ryšys, matyt, turėjo didelę reikšmę rytų Lietuvos vėlyvojo neolito kultūriniams ir etiniams procesams.

* Radiniai saugomi Vilniuje LIEM.

ANTROPOLOGINIAI TYRIMAI

G. CESNYS

Kretnono 1 gyvenvietės B kultūrinio sluoksnio kapuose palaidotų žmonių griaučiai išlikę prastai. Remiantis jų analize, galima pasakyti, kad kape Nr. 1 buvo palaidota 20—25 m. moteris, kape Nr. 2 — 14—16 m. paauglys, kape Nr. 3 — 50—55 m. vyras, kape Nr. 4 — daugiau kaip 55 m. vyras, kape Nr. 5 — 25—30 m. vyras ir kape Nr. 6 — iki 3 m. vaikas. Iš kelių dešimčių lūžgalių pavyko sulipdyti 3 suaugusiųjų ir 1 paauglio kaukolių skliautas be veidų (1 lent.) ir atskirus postkranialinio skeleto kaulus (3 lent.)*.

Antropologiškai visų suaugusiųjų kaukolės labai panašios. Perskaičiavus kapo Nr. 1 moters kaukolės matmenis į vyro, išeina gana vieinalytė 3 vyriškų kaukolių serija (1 lent.) su didoku smegeninės ilgiu ir vidutiniais kitais jos matmenimis — pločiu, kaktos, kaukolės pamato ir pakaušio pločiu. Taigi smegeninė mezomorfinė. Išsiskiria tik aukštis (ba-b ir po-b): jis mažas, ir tai bendra visų 3 kaukolių ypatybė. Kaukolės iš kapo Nr. 3 smegeninės aukštis net itin žemas. Skliauto apimtis vidutinio dydžio, skersinis lankas mažas, o strėlinio lanko reikšmės yra tarp vidutinių ir didelių. Strėlinio lanko segmentų santykis europidinis (13): kaktos ir momens lankai apyvienodžio ilgio ir dominuoja strėliniame lanke, o pakaušio lankas yra pats trumpiausias (kaukolės Nr. 3 jis sudaro tik 30,3%, o pseudovyriškos kaukolės Nr. 1 — vos 29,7% strėlinio lanko ilgio).

Bendra smegeninės forma atskirų kaukolių ne visai vienoda. Antai kaukolė Nr. 5 dolichokraninė, Nr. 1 — submezokraninė, o Nr. 3 — mezokraninė. Verta atkreipti dėmesį į tai, kad paauglio iš kapo Nr. 2 smegeninės rodiklis yra 76,4; jis byloja apie mezokraninę smegeninės formą. Taigi visos kaukolės aiškiai linkusios į mezokraniją.

Veido plotį, deja, pavyko išmatuoti tik 1 kaukolės, nosies plotį — dviejų. Vis dėlto galima spėti kretnoniškius buvus plačiaveidžius žmones vidutinio pločio nosimi. Gaila, nebuvę galima išmatuoti rasinei diagnostikai svarbių veido elementų, kurie apibūdina vertikalią ir horizontalią veido profiliuotę. Tik 1 kaukolės pavyko nustatyti nazomaliarinį kampą, iš kurio dydžio galima spręsti apie veido viršaus profiliuotę: kuo kampus didesnis, tuo veido viršus plokiesnis. Kaukolės Nr. 5 nazomaliarinio

* Kaulų radiniai yra Vilniaus valstybinio V. Kapsuko universiteto Medicinos fakulteto anatomijos, histologijos ir embriologijos katedros kolekcijoje (kaukolių inv. Nr. 1285—1288, kitų kaulų — 203A, 203B, 204A ir 204B).